

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.295/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 8.K.700.325/2022/7. számú ítélete

Í T É L E T:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a tárgyidőszakban a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (település 1, település 2, település 3) is

magába foglaló város 1 székhelyű körzeti megbízotti csoport működési körzetén felül további körzeti megbízotti csoport működési körzetet is kialakított. A felperes a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül rendszeresen ellátott a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (kísérőőri, közlekedésrendészeti, bűnügyi, igazgatásrendészeti) feladatokat. A 2022. január 13. napján megbízási díj megfizetése iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. február 1. napjától 2021. december 31. napjáig terjedő időszakban – 27 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 782.676 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját, valamint összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 782.676 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2. és 21. pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr szabályzat) IV. Fejezet 6. alcímére figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira és (5)-(6) bekezdéseire, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére alapította. Ítéletének indoklásában rögzítette, hogy az alperes a felperes által ellátott feladatokat nem vitatta, azok minősítése pedig jogkérdés. A körzeti megbízott és a járőr külön beosztás. A felperes munkaköri leírásában meghatározott közterületi feladatok, közrendvédelmi tevékenység nem azonosíthatók a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 70. § (1) bekezdése szerinti járőrozéssal, négyféle járőrszolgálati formával (bűnügyi, közrendvédelmi, határrendészeti és közlekedési forgalomellenőrző). A felperes a 370 szolgálat során 167 alkalommal működési körzetén kívül látta el feladatait, 79 alkalommal járőri, járőrszolgálati feladatokat végzett. Az iránymutató ítélkezési gyakorlatra utalással kifejtette, hogy a munkáltató a munkakörön belül határozhatja meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők; nem a többletfeladattal okozott többletterhelésnek, vagy

többlet-felelősségnek van jelentősége, hanem annak, hogy a felperes által ellátott feladatok nem a kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. Az alperesnek a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeire hivatkozása – a fokozott ellenőrzésekkel, a veszélyhelyzettel összefüggésben – nem jelenti azt, hogy a felperes ne tarthatna igényt megbízási díjra, ezt kizáró rendelkezést jogszabály, valamint rendőrségi szabályzat nem tartalmaz. Az alperes védírához csatolt kimutatása alapján az alperesnél a tárgydőszak hónapjainak nagyobb részében a járőrök, járőrvezetők, járőrparancsnokok létszáma alacsonyabb volt a rendszeresítetténel. Mindezek szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai szerinti törvényi feltételek megvalósultak, így az ellátott többletfeladatokért a felperes részére megbízási díj jár. A Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogcím fennállását nem találta bizonyítottnak. A megbízási díj havi összegét mérlegelésének eredményeképpen a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg. A késedelmi kamat fizetésére vonatkozó kötelezettség középarányos kezdő időpontját a kereseti kérelemtől eltérően állapította meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (5) bekezdése, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) 35. § (4), (6)-(7) bekezdései megsértésére hivatkozással előadta, hogy a marasztalás jogalapja nem áll fenn, helyettesítés, többletfeladat-ellátás nem történt. Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyjából helyesen állapította meg, azonban a jogszabályokat tévesen értelmezte. A marasztalási összegre vonatkozó bírói mérlegelés jogszerűségét nem vitatta. A védíratban, nyilatkozataiban kifejtett jogi álláspontját fenntartotta.

[6] A Hszt. és BMr. rendelkezései alapján megbízási díj csak egybefüggően 30 napot meghaladó helyettesítés esetében fizethető.

[7] Álláspontja szerint a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat, mivel az elvégzett feladatok nem tartoznak a KMB szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe. A KMB szabályzat 26-27. pontjai alapján a körzeti megbízott ideiglenes csapatszolgálati századba beosztható, továbbá a körzeti megbízotti körzetek közötti átjárással foglalkoztatható.

[8] A körzeti megbízotti beosztás magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, mint a járőri beosztás, továbbá a felperes a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” feladatokat a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, amely részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett. Előadta, hogy a járőri, járőrvezetői és járőrparancsnoki munkaköri leírások „túlnyomó részben azonosak” a körzeti megbízotti munkaköri leírásban foglaltakkal, a KMB szabályzat, valamint a Járőr szabályzatban foglalt feladatok átfedést mutatnak. Utalt a KMB szabályzat 37. pontjára.

[9] Érvelése szerint a felperes munkaideje egy részében a körzetében és a munkakörébe tartozó tevékenységet végzett, amely nem képezheti megbízási díj alapját.

[10] A felperes a KMB szabályzat 21. pont b) és c) alpontjai alapján (fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, migrációs ellenőrzésekre, valamint veszélyhelyzet idején a maszkviselés szabályainak, a kijárási korlátozások, illetve a karanténszabályok betartásának ellenőrzésére) működési körzetéből elvonható volt.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a felperes a havi szolgálatai egy részében járőrszolgálatot látott el, ezért munkakörének ellátása mellett végzett járőri feladatokat. A járőrszolgálat működési körzeten kívüli ellátása pedig nem tartozik a körzeti megbízott feladatkörébe. Alaptalan az alperes KMB szabályzat 21. pontjára hivatkozása, mivel az elvonás nem eseti jellegű volt, és a fokozott ellenőrzés jogszabályi feltételei sem valósultak meg.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül, a felülbírálat az ítélet keresetet elutasító – nem támadott – részét nem érintette. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy az alperes a tényállást nem vitatta, a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[14] A Kp. 99. § (1), 100. § (2) és 108. § (1) bekezdései alapján a fellebbezés a fellebbezési eljárás kereteit kijelölő olyan alapdokumentum, amelyben a jogsérelmeket pontosan jogszabályhelyre utalással, tartalmilag beazonosítható módon kell körülírni. A másodfokú eljárás felülbírálat, amelyet a Fővárosi Ítéltábla ezen eljárás keretein belül, a fellebbezésben felhozott érvek alaposságának eldöntésével végez el. Az az alperesi nyilatkozat, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott beadványainak fenntartja, nem elégséges ahhoz, hogy feltárja a másodfokú bíróság számára, hogy azok fényében miért jogsértő az elsőfokú ítélet. Ennek megítélhetőségéhez szükséges, és szükséges lett volna a kettő közötti oksági, indokolt összefüggés levezetése. Ugyancsak adós maradt az alperes azzal a konkrét fellebbezési érveléssel, hogy „a megállapított tényállás nagyobbra való helyessége” milyen ítéleti tényállási elemeket érint, melyek lennének a valós tények, ehhez képest azok figyelembevételével mi lenne - az érdemi döntést megalapozó- helyes ítéleti tényállás. A másodfokú bíróság ezért e két jogorvoslati hivatkozást érdemben vizsgálni nem tudta.

[15] A felperes által a bírósági eljárásban a megelőző eljáráshoz képest felhozott új tényre, körülményre [Kp. 78. § (4) bekezdés] jogszabálysértés-állításhoz rendelt a fellebbezés konkrétumot, konkrét jogsérelmi tényállítást nem tartalmaz. Az alperes a perben lefolytatott bizonyítás semmilyen beazonosítható körülményét vagy adatát nem kifogásolta. Ebből eredően a másodfokú bíróságnak – a konkrét tények szintjén – nem volt lehetősége arra, hogy az alperes vitatását ebben a körben értékelhesse, az állított jogszabálysértést érdemben vizsgálhassa. Az Ítéltábla megjegyzi, hogy a megelőző eljárás fogalmáról a közszolgálati jogviszonyokban elnevezésű 1/2022. (VI. 08.) KK véleményben a Kúria kifejtette, hogy a szolgálati panasz elbírálására irányuló eljárás amúgy sem a Kp. 4. § (7) bekezdés 4. pontja szerinti megelőző eljárás, hanem a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjában említett más közigazgatási eljárás, így a Kp. 78. § (4) bekezdésére hivatkozásnak jelen perben nincs jelentősége.

[16] Az alperes a marasztalási összegre vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, továbbá az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt jogalapra hivatkozást nem találta bizonyítottnak, így – a jogszabálysértés tartalmi körülírásának hiányában – a BMr. 35. § (6)-(7) bekezdései megsértésére hivatkozást a másodfokú bíróság érdemben nem tudta vizsgálni.

[17] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[18] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[19] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó

feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőkes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[20] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[21] A Kúria következőkes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[22] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (kereset F/4. melléklete) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24. és 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kimutatás szerint a felperes a csoportkörzeten kívül is látott el járőrszolgálati és egyéb feladatokat. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből

jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) és f) alpontjai kifejezetten tiltották a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérorri, továbbá igazgatásrendészeti feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[23] A KMB szabályzat 26. pontja szerinti elvonás ideiglenes jellegét az alperes fellebbezésében – az egyes konkrétan megnevezett feladatok ellátásához kapcsolható tények, okiratok megjelölésével – nem mutatta be, így önmagában az erre történő hivatkozása sem lehet alapos. A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége a KMB szabályzat 27. pontjára hivatkozásnak sem, mivel a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívül is többletfeladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[24] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[25] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a keresetben hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesülését is, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el. Az e körben tett ítéleti megállapításait az elsőfokú bíróság az alperes által benyújtott kimutatásra (védirat A/7. melléklete) alapozta, amellyel szemben, továbbá bármely tényállításának az alátámasztására az alperes a konkrét okirat megjelölésével iratellenességre vagy ellenkező tartalmú bizonyítékra nem hivatkozott, bizonyítási indítvánnyal nem élt, ezért fellebbezési állításait alátámasztani nem tudta. A fellebbezésben előadott érvelés – a járőri és járőrvezetői státuszok betöltött voltának alátámasztása hiányában – nem alkalmas annak megdöntésére, hogy a kereseti igény a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozott volt.

[26] A Hszt. 71. § (6) bekezdésében, valamint a BMr. 35. § (4) bekezdésében meghatározott a 30 napos időhatár a töretlen ítélkezési gyakorlat alapján az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján vizsgálható. E körben tehát annak van jelentősége, hogy a perrel érintett teljes időszak és azon belül összességében az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma a 30 napot meghaladta. Így a jelen tényállás alapján a fellebbezésben állított jogszabálysértés nem állapítható meg.

[27] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, fellebbezésben támadott részében helybenhagyta.

[28] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. május 17.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró